κ. Στέφανον Γότσιανον
Δικηγόρον
Ερμοῦ 37
Θεσ/νίκην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
3
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1954
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Ἀριθ. Φύλλου 32
Τιμὴ φύλλου δραχμαὶ 1000

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει

ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἀνασκοποῦντες τὸ ἔτος, τὸ ὁποῖον παρῆλθε, διαπιστοῦμεν, ὅτι πολλὰ ἐπετεύχθησαν κατ' αὐτὸ καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἔδει νὰ γίνουν, δὲν ἐπραγματοποιήθησαν.

Δὲν θὰ μιμηθῶμεν τοὺς αἰωνίους «γκρινιάρηδες», οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἱκανοποιοῦνται καὶ πάντοτε εὑρίσκουν κάτι, διὰ νὰ τὸ μεμφθοῦν.

Δραττόμεθα ἁπλῶς τῆς εὐκαιρίας, ὅτι ἓν νέον ἔτος ἀνατέλλει, ἐλπιδοφόρον, ὡς ὅλα τὰ νέα ἔτη, διὰ νὰ ἀπευθύνωμεν πρὸς τὸν Λαὸν τῆς Χαλκιδικῆς τὰς πλέον ἐγκαρδίους εὐχάς μας δι' ἓν εὐτυχέστερον μέλλον καὶ νὰ προβῶμεν εἰς μίαν γενικὴν ἔκκλησιν :

Τὸ Νέον Ἔτος ἂς γίνῃ μία ὡραία ἀφετηρία.

Ἂς ἀποδυθῶμεν ὅλοι εἰς μίαν ὡραίαν προσπάθειαν δημιουργίας καὶ πλήρους ἀνορθώσεως τοῦ τόπου, ἐκπληροῦντες ἕκαστος εἰς τὴν θέσιν του, εἴτε εἶναι ἁπλοῦς πολίτης, εἴτε ἐκπροσωπεῖ καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὸ Κράτος, ὁλόκληρον τὸ καθῆκον μας.

Ἂς ἐγκαταλείψωμεν ὅλοι τὰς πλαγίας ὁδοὺς καὶ βαίνοντες ἐπὶ τῆς λεωφόρου τῆς ἐντίμου ἐργασίας, τῆς εὐθύτητος, τῆς εἰλικρινείας, τοῦ πατριωτισμοῦ, τῆς κοινωνικότητος καὶ τῆς κατανοήσεως, ἂς ὁδηγήσωμεν τὴν Χαλκιδικὴν εἰς τὸ ἐμπρέπον σημεῖον τῆς γενικῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος μας.

ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΑ ΣΠΑΝΙΑ ΔΕΝΔΡΑ

Μᾶς κατηγγέλθη, ὅτι εἰς τὴν περιφέρειαν Νικήτης οἱ συλλέγοντες «κουκουνάρες» καταστρέφουν κατὰ τὴν συλλογὴν καὶ τὰ δένδρα.

Τὸ Δασαρχεῖον Πολυγύρου δέον νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ λάβῃ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα προστασίας τῆς κουκουναριᾶς ἀπὸ τὴν ἀσυνειδησίαν μερικῶν.

ΑΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Δὲν στηρίζομεν ἐπὶ τῶν γεωργικῶν συνεταιριστικῶν ἐν γένει ὀργανώσεων ἐλπίδας, ὡς ἐκεῖναι, αἵτινες ἐγεννήθησαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτε τὸ πρῶτον ἐνεφανίσθησαν οἱ συνεταιρισμοί. Ἔχομεν ὅμως τὴν πεποίθησιν, ὅτι αὗται δύνανται, νὰ ἀποτελέσουν ὄργανα ἐξόχου δράσεως καὶ σημαντικωτάτης προόδου τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνάπτυξίς των συντελεσθῇ ὑπὸ τὰς καταλλήλους συνθήκας.

Ἡ Χαλκιδικὴ εἶναι σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν καθαρῶς γεωργικὴ περιφέρεια. Λόγῳ ἐξ ἄλλου τῆς κατανομῆς τοῦ πληθυσμοῦ της εἰς χωρία καὶ κωμοπόλεις μικροῦ σχετικῶς ἀριθμοῦ κατοίκων καὶ τῆς κατατμήσεως τῆς ἀτομικῆς ἐγγείου κτήσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ διαφόρους ἄλλας αἰτίας, αἵτινες δὲν ἐνδιαφέρουν ἐν προκειμένῳ, ἡ ἀτομικὴ δραστηριότης ἐν τῷ Νομῷ μας, ἐὰν ἐξαιρέσωμεν τὰς μεταλλευτικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐμφανίζεται ὑπὸ τὴν μορφὴν μικρῶν καὶ ἀσημάντων γεωργικῶν οἰκονομικῶν μονάδων, μὴ δυναμένων νὰ ἐκταθοῦν ἀξιολόγως καὶ ὑπὸ τὰς εὐμενεστέρας ἔτι συνθήκας, ἀλλὰ παλαιουσῶν κατὰ κανόνα διὰ τὴν ὑπόστασίν των καὶ μόνον, ἥτις κινδυνεύει νὰ ἀπωλεσθῇ εἰς τὸν πρῶτον δυσμενῆ οἰκονομικὸν ἄνεμον. Οὕτω διαρκῶς καλεῖται εἰς ἐνίσχυσίν των τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον οὐχ' ἧττον, ἄλλοτε μὲν διότι δὲν ἠμπορεῖ, ἄλλοτε δὲ διότι δὲν τὸ ἀφήνουν, ἢ ἀρνεῖται τὴν βοήθειάν του ἢ συνήθως παρέχει ἀνεπαρκῆ τοιαύτην.

Δὲν ἀπομένει λοιπὸν ἄλλο τι πρὸς διάσωσιν, συντήρησιν καὶ προαγωγὴν αὐτῶν ἢ ἡ συνένωσίς των, ἡ συνεταιριστικὴ δηλαδὴ ὀργάνωσίς των, ἡ ὁποία θὰ ἐξουδετερώσῃ ὅλα τὰ μειονεκτήματα τῆς μικρᾶς ἀκτίνος μιᾶς ἑκάστης οἰκονομικῆς γεωργικῆς μονάδος, διασφαλίζουσα τὴν χρησιμοποίησιν τῶν μέσων παραγωγῆς τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων, ἐμποδίζουσα τὴν ἐκμετάλλευσίν των ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν οἰκονομικῶν συγκροτημάτων καὶ γενικώτερον παρέχουσα εἰς αὐτὰς ὅλα τὰ μέσα πρὸς ἐπιτυχῆ δρᾶσιν καὶ πρόοδον.

Ἰδοὺ λοιπὸν διατὶ ὅλως ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ συνεταιριστικὴ κατάστασις τοῦ Νομοῦ μας, ἥτις δυστυχῶς δὲν εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία ἠδύνατο καὶ ἔπρεπε νὰ εἶναι.

Δὲν διατεινόμεθα, ὅτι ἡ συνεταιριστικὴ Ἰδέα ἔχει πραγματοποιηθῆ περισσότερον καὶ ἐπιτυχέστερον εἰς τὰ ἄλλα διαμερίσματα τῆς Χώρας. Διαπιστοῦμεν ἁπλῶς μετὰ λύπης μας, ὅτι ἡ συνεταιριστικὴ κίνησις τῆς Χαλκιδικῆς δὲν ἐξελίσσεται ὁμαλῶς, ἀλλὰ πολλάκις ἐκτρέπεται τῆς ἀποστολῆς της καὶ ἀποδίδει πολὺ ὀλιγώτερα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ ἀποδώσῃ αὕτη καὶ δικαιούμεθα νὰ ἀναμένωμεν ἀπὸ αὐτήν. Κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν μάλιστα εἰς τὴν κορυφὴν τῆς συνεταιριστικῆς μας ὀργανώσεως ἐνεφανίσθησαν θλιβερὰ συμπτώματα, οὐδὲν τὸ καλὸν προοιωνίζοντα.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν καὶ δὲν σκοπεύομεν νὰ ὑπεισέλθωμεν εἰς λεπτομερῆ ἐξέτασιν τοῦ τεραστίας σημασίας προκειμένου θέματος. Ἀποβλέπομεν μόνον νὰ τονίσωμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ὅτι αἱ συνεταιριστικαί μας ὀργανώσεις καὶ δὴ ἡ Ε. Γ. Σ. Χ. εἶναι ὄχι μόνον ἐξαιρετικῆς σημασίας ἀλλὰ καὶ τὰ μοναδικὰ ὄργανα συγκρατήσεως, ὑποβοηθήσεως καὶ ἐνισχύσεως τῶν ἀγροτῶν μας, δηλαδὴ ὁλοκλήρου σχεδὸν τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς, ὅτι τὰ ὄργανα αὐτὰ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ πραγματοποιήσουν κατὰ κυριολεξίαν θαύματα, δὲν λειτουργοῦν ἱκανοποιητικῶς καὶ ὅτι παρίσταται ἀνάγκη νὰ καταστοῦν ὁπωσδήποτε ἱκανὰ νὰ ἐπιτελέσουν τὸν προορισμόν των.

Τοῦτο ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ αὐτοὺς τούτους τοὺς ἀγρότας. Διότι ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ ὁποῖον πρωτίστως πάσχουν αἱ συνεταιριστικαὶ ὀργανώσιες, εἶναι ἡ ἀπουσία ἐκ τῶν διοικήσεών των τῶν ἐνδεδειγμένων προσώπων. Δὲν γενικεύομεν τὸν ἰσχυρισμόν μας. Ὑπάρχουν βεβαίως τόσον εἰς τοὺς κατὰ Κοινότητας Συνεταιρισμούς, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἕνωσιν πρόσωπα ἱκανὰ καὶ ἠθικά, ἀλλὰ δὲν ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφίαν. Οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν διοικούντων ἢ ἐπιδεικνύουν ἀδιαφορίαν καὶ ἀδράνειαν ἢ καθίστανται ἕρμαια τῶν κενοδοξιῶν καὶ τῶν παθῶν των ἢ ἐμφοροῦνται ὑπὸ τοπικιστικῶν καὶ τὸ χειρότερον κομματικῶν ἀντιλήψεων, λησμονοῦντες ὅτι ἡ συνεταιριστικὴ ὀργάνωσις ἀποβλέπει εἰς ὅλους τοὺς συνεταίρους ἀνεξαρτήτως τῶν πολιτικῶν πεποιθήσεων ἑνὸς ἑκάστου καὶ ὅτι ἡ Συνεταιριστικὴ Ἰδέα εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετος τῆς τοπικιστικῆς ἀπομονώσεως.

Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑπεισέλθωμεν εἰς λεπτομερείας καὶ νὰ κρίνωμεν ἢ κατακρίνωμεν πρόσωπα. Οὐδένα προσωπικῶς ἐχθρεύομεθα. Οὐδένα προσωπικῶς συμπαθῶμεν. Ἐνδιαφερόμεθα μόνον διὰ τὸ σύνολον τῶν ἀγροτῶν μας. Δι' αὐτὸ καὶ περιοριζόμεθα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως ἑνὸς νέου ἔτους νὰ κάμωμεν ἔκκλησιν πρὸς ὅλους τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετέχοντας ἐνεργῶς τῆς συνεταιριστικῆς κινήσεως τοῦ Νομοῦ μας, ὅπως ἐγκαταλείψωσι τὸ οὐχὶ ἱκανοποιητικὸν παρελθόν. Νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς μικροφιλοδοξίας, τὰ μικροπάθη τοὺς κομματισμούς, τὰς ἐσφαλμένας τοπικιστικὰς ἰδέας καὶ τὰς ἀτομικὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας.

Ἡ Ἕνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν τοῦ Νομοῦ μας δύναται νὰ μεταβάλῃ κυριολεκτικῶς τὴν ὄψιν τῆς Χαλκιδικῆς. Καὶ ὀφείλομεν ὅλοι νὰ τὴν καταστήσωμεν ἱκανὴν νὰ τὸ πραγματοποιήσῃ αὐτό.

Ἡ 10η Ἰανουαρίου πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀφετηρίαν μιᾶς νέας περιόδου τῆς συνεταιριστικῆς δράσεως.

Ἐκλέκτορες ἀπαλλαγῆτε τῶν προσωπικῶν, τῶν ἐμπαθειῶν, τῶν μικροτήτων, τῶν ἀντισυνεταιριστικῶν τοπικιστικῶν τάσεων, τῶν ἀτόπων κομματικῶν κριτηρίων. Ἀναλογισθῆτε, ὅτι ἡ τύχη ὅλων τῶν ἀγροτῶν τῆς Χαλκιδικῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν τιμίαν καὶ ὀρθὴν χρῆσιν τῆς ψήφου σας. Ἐκλέξατε καὶ τὸν προσωπικὸν ἐχθρόν σας, καὶ τὸν κομματικὸν ἀντίπαλόν σας καὶ τὸν ἐντελῶς ξένον πρὸς ὑμᾶς, ἐφ' ὅσον εἰς τὸ πρόσωπόν του βλέπετε τὸν ἱκανὸν καὶ ἔντιμον.

Δώσατε εἰς τὴν Ἕνωσιν ἱκανὴν καὶ χρηστὴν διοίκησιν καὶ οἱ ἀγρόται τῆς Χαλκιδικῆς, ὁλόκληρος ἡ Χαλκιδική, θὰ εὐγνωμονοῦν.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΟΝ

Τὸ ΚΤΕΛ εἶναι ὑποχρεωμένον δυνάμει συμβάσεως νὰ μεταφέρῃ τὸ ταχυδρομεῖον τακτικῶς καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, πλὴν τῆς Κυριακῆς. Παρὰ τὴν ὑποχρέωσίν του ταύτην ὅμως οὐδὲν λεωφορεῖον ἔθεσεν εἰς κίνησιν πρὸς Σιθωνίαν καὶ Νέα Μουδανιὰ κατὰ τὰς πρώτας δύο ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων (Παρασκευὴν καὶ Σάββατον) καὶ βεβαίως δικαιωματικῶς κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν, ἥτις ἦτο Κυριακή. Οὕτω πολλοὶ μὲν ἠναγκάσθησαν νὰ ταξειδεύσουν πεζῇ κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἡμέρας ἡ δὲ Ἐφημερίς μας, τὴν ὁποίαν, διὰ νὰ κυκλοφορήσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, ὑπεβλήθημεν εἰς ἐξαιρετικοὺς κόπους καὶ θυσίας, ὅπως τὴν ἑτοιμάσωμεν μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, μετεφέρθη ἐκ Πολυγύρου διὰ Σιθωνίαν καὶ Καλαμαριὰν μόνον μετὰ τριήμερον, ἤτοι τὴν Δευτέραν, 28ην Δεκεμβρίου π. ἔ.

Ἡ Ταχυδρομικὴ Ὑπηρεσία δικαιοῦται ἐκ τῆς συμβάσεώς της νὰ ἐπιβάλῃ ὡρισμένας κυρώσεις διὰ τὴν σημειωθεῖσαν παράβασιν καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ σπεύσῃ νὰ ἐξαντλήσῃ τὸ δικαίωμά της. Πλὴν τοῦτο δὲν εἶναι ἀρκετόν. Ἡ ἀγανάκτησις τοῦ κόσμου διὰ τὴν εἰς βάρος του συμπεριφορὰν τοῦ Κ.Τ.Ε.Λ., ἀδιάφορον ἐὰν αὕτη ἐρείδεται ἐπὶ δικαιωμάτων του ἢ μή, ἔχει φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον.

Νὰ ληφθοῦν λοιπὸν μέτρα, ὥστε νὰ παύσῃ πλέον τὸ ΚΤΕΛ νὰ εἶναι Κράτος ἐν Κράτει.

ΑΝΕΞΗΓΗΤΟΝ

Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων παρετηρήθη ἔλλειψις κρέατος καὶ λαχανικῶν εἰς τὴν ἀγοράν μας, οὐδέποτε ἄλλοτε, πλὴν τῆς κατοχικῆς περιόδου, σημειωθεῖσα.

Δὲν γνωρίζομεν ποῖοι πταίουν διὰ τὴν ἐμφανισθεῖσαν αὐτὴν ἔλλειψιν. Γνωρίζομεν μόνον, ὅτι πολλοὶ οἰκογενειάρχαι ἔμειναν χωρὶς κρέας κατὰ τὰς ἁγίας ἡμέρας καὶ ἐξέφραζον τὴν δεδικαιολογημένην ἀγανάκτησίν των διὰ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῆς ἀγορᾶς μας.

ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΣ;

Πληροφορούμεθα, ὅτι οἱ προμηθεύσαντες γραφικὴν ὕλην εἰς τὴν Κοινότητα Στρατονίκης διαμαρτύρονται κατ' αὐτῆς διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς πληρωμῆς των καὶ δὴ κατὰ τρόπον—λίαν δεδικαιολογημένως—θίγοντα τὸ κῦρος τῆς Κοινοτικῆς Ἀρχῆς, πλὴν ἡ ἐν λόγῳ Κοινότης ἀντιτάσσει, ὅτι δὲν πταίει αὕτη, δοθέντος ὅτι ἐγκαίρως ἐζήτησε παρὰ τῆς Νομαρχίας τὴν ἔγκρισιν τῆς περὶ ἧς πρόκειται δαπάνης, πλὴν δὲν τὴν ἐπέτυχε μέχρι σήμερον, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας σχετικὰς ἀναφοράς της.

Γεωργικὴ Στήλη

Η ΛΙΠΑΝΣΙΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΙΩΝ

Ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια τώρα ποὺ βρίσκομαι στὴν περιοχὴ Ν. Καλλικρατείας, ἡ τοποθέτηση τοῦ λιπάσματος στὸ ἀμπέλι ἤτανε θέμα γιὰ συζήτηση πάντοτε καὶ μὲ ἐνδιαφέρον ἀνεξάντλητο.

Θυμᾶμαι μιὰ συζήτηση ποὺ ἔγινε πέρισυ στοῦ Σπαγγιᾶ στὸ Γεωργικὸ καφενεῖο τῆς Καλλικράτειας. Ὁ μπάρμπα Σωτήρης ὁ Σπαγγιᾶς εἶναι ἕνα ἀγαθὸ γεροντάκι ποὺ διατηρεῖ τὸ γεωργικὸ καφενεῖο στὴν Καλλικράτεια. Εἶναι πολὺ περήφανος ποὺ τὸ κατάστημά του ἔχει ἀποκλειστικὰ γεωργικὴ πελατεία τὸ πρωΐ, πρὶν νὰ φύγουν γιὰ τὴ δουλειά τους οἱ γεωργοί. νύχτα ἀκόμα, θὰ βροῦν τὸ μπάρμπα Σωτήρη στὸ πόστο του.

Καὶ τὸ βράδυ σὰν γυρίσουν τὸ ἴδιο.

Καφὲς μερακλήδικος νὰ εὐφραν θοῦνε τὰ τραχειὰ ἀγροτικὰ χείλια τὰ σφιγμένα ὅλη τὴ μέρα στὸ χωράφι ἀπ' τὸν πυρετὸ τῆς σκληρῆς δουλειᾶς, τσαΐ μυρωδᾶτο ποὺ βράζει στὴν τσαγέρα — φωτογραφικὴ μηχανή, καὶ σόμπα ποὺ καίει ζεστὰ κι' ἀδιάκοπα ζεσταίνει τὰ ἱδρωμένα κορμιὰ μὲ τὶς χοντρὲς χωριάτικες πατατοῦκες. καὶ τὰ μαζεύει γύρω της σὰν τὶς πεταλοῦδες στὴ λάμπα. Τὴ μέρα ὁ μπάρμπα Σωτήρης εἶναι πάντοτε μοναχὸς στὸ μαγαζί του. Ἔφυγε ἡ πελατεία τὸ πρωΐ καὶ θὰ γυρίση τὸ βράδυ ἀπ' τὴ δουλειά. Διαβάζει συλλαβιστά, μὰ πολὺ μερακλήδικα τὴν ἐφημερίδα του ποὺ τὴν ἔχει ἀνοιγμένη φαρδιὰ -- πλατιὰ μπροστά του, ὅταν κουράζεται κοιμᾶται, ὅταν ξαναξυπνάη ξαναδιαβάζει καὶ φθάνουμε ἔτσι σιγὰ—σιγὰ ὡς τὸ βράδυ. Παρακολουθεῖ ὅλα τὰ μυθιστορήματα. Ἀπὸ τὸν Τζακιτζῆ μέχρι τὴν κυρία μὲ τὰς Καμελίας.

Εἶχα δὲν εἶχα δυὸ—τρεῖς μῆνες στὴν Καλλικράτεια ὅταν ἕνα γεροντάκι περιποιημένο κι' ἀπὸ ντύσιμο κι' ἀπὸ φυσιό, μὲ σταμάτησε στὸ δρόμο καὶ μοῦ εἶπε ἐπιθετικά.

«Τοῦ λόγου σου εἶσαι ἢ δὲν εἶσαι ὁ γεωπόνος ;»

Ὁ Γεωπόνος εἶμαι παπποῦ τοῦ λέω. Τὶ θέλεις ;

Ἔλα νὰ εἶσαι ὁ Γεωπόνος μοῦ ἀπαντᾶ, νὰ ἔρχεσαι στὸ δικό μου καφενεῖο ποὺ ἔρχονται οἱ γεωργοὶ κι' ὄχι στ' ἄλλα ποὺ πηγαίνουν οἱ ψωράδες κι' οἱ ἀριστοκράτες. Νὰ μᾶς λὲς καὶ καμμιὰ ὁδηγία.

Τἄχασα. Τὸ βράδυ κι' ὅλας γνώρισα τὸ γεωργικὸ καφενεῖο.

Πραγματικὰ ἔμεινα ἐνθουσιασμένος ἀπ' τὴν πελατεία του. Ὅλο γεροχωραφόλυκοι. Ὁ Γεωργαντῶς, ὁ Στεργιάδης, οἱ Γκαβέζηδες, ὁ Πετρέδης, ὁ Χιώτης, ὁ Τσοῦλος κι' ἕνα σωρὸ γεωργοί.

Κι' ὅπως ἄναβε καὶ κόρωνε ἡ σόμπα ἔτσι καὶ ἡ γεωργικὴ συζήτηση. Χρυσωρυχεῖο σωστό. Ἁπλοὶ καλοὶ ἄνθρωποι μὲ τοὺς κόζους στὰ χέρια καὶ τὴν καλωσύνη στὰ ἤμερα μάτια τους. Ἀπὸ τότε, σὰν μοῦ περισσεύει λιγάκι ὥρα τὸ βράδυ πότε-πότε εἶμαι μαζί τους.

Ἐκεῖ προβάλλουμε στὸν κινηματογράφο τὶς γεωργικὲς ταινίες, ἐκεῖ γίνεται κάθε συζήτηση, κι' ἐκεῖ ἔγινε ἡ συζήτηση πῶς πρέπει νὰ μπαίνη τὸ λίπασμα στὰ ἀμπέλια.

Ἄλλοι προτείνανε πὼς ἔπρεπε νὰ μπαίνει στὸ σταυρὸ τοῦ ἀμπελιοῦ. Ἄλλοι πὼς πρέπει νὰ ρίχνεται ἀπὸ πάνω καὶ νὰ σκαπάζεται στὸ σκάψιμο. Ἄλλοι πὼς πρέπει νὰ μπαίνει στὴ ρίζα κι' ἕνα σωρὸ ἄλλους τρόπους. Μίλησα κι' ἐγὼ καὶ εἶπα τὴ γνώμη μου.

Ἂν ρίξωμε τὰ 60—70 δράμια λίπασμα ποὺ ἀναλογεῖ σὲ κάθε κλῆμα στὸ σταυρὸ κάνοντας μιὰ τρύπα μὲ τὸ λοστάρι ἢ καὶ τὸ λισγάρι ἀκόμα, τὸ λίπασμα κολλάει γίνεται μιὰ μπάλλα ποὺ δύσκολα λυώνει δὲν μποροῦν νὰ τὸ τραβήξουν ἀμέσως οἱ ρίζες τοῦ ἀμπελιοῦ καὶ τοῦ εἶναι δῶρον ἄδωρον.

Ἂν τὸ ρίξωμε στὴν ἐπιφάνεια καὶ τὸ σκεπάσωμε μὲ τὸ σκάψιμο μόνο κακὸ μπορεῖ νὰ κάμουμε. Καὶ νὰ γιατί.

Πρῶτα—πρῶτα τὸ σκάψιμο γίνεται ἀρνὰ τὸ χειμῶνα ἢ νωρὶς τὴν ἄνοιξη. Καὶ τὸ λίπασμα πρέπει νὰ μπῆ νωρὶς τὸ φθινόπωρο μέχρι τὸ Γενάρη στὸ ἀμπέλι γιὰ νὰ φάη τὶς βροχὲς καὶ νὰ λυώση Μὰ ἔχομε κι' ἄλλες κακὲς συνέπειες. Ὅλοι ξέρουμε πὼς οἱ ρίζες τοῦ ἀμπελιοῦ εἶναι ἀρκετὰ βαθειά. Τοὐλάχιστον ἀπ' τοὺς 50 πόντους καὶ κάτω. Πῶς θὰ τὸ βροῦν νὰ τὸ φᾶνε ὅταν τὸ παραχώνουμε μὲ τὸ σκάψιμο στοὺς 10—20 πόντους ; Μά, σὰν δὲν τὸ βρίσκουν οἱ ρίζες τοῦ ἀμπελιοῦ, τὸ βρίσκουν τ' ἀγριόχορτα ποὺ εἶναι καὶ φυτρώνουν μέσα στὸ ἀμπέλι. Στὴν Τρίγλια λιπάνθηκε ἕνα ἀμπέλι ἔτσι καὶ ἔκανε κάτι γαϊδουρίγκαθα ἴσαμε τὸ ὀπόϊ μου καὶ βλέπετε πόσο ψηλὸς εἶναι.

Νὰ τὸ βάλουμε στὴ ρίζα; Στὰ Σύλλατα λιπάνθηκε ἕνα ἀμπέλι μὲ κοπριὰ καὶ λίπασμα στὴ ρίζα καὶ ξεράθηκε ἀπάνω στὸ χρόνο

Καλὰ ποὺ πρόλαβα τὸν Λαφτόγλου ποὺ εἶναι τόσο μεράλης καὶ ἀγαπάει καὶ περιποιεῖται πολὺ τ' ἀμπέλι του. Εἶναι ὁ μοναδικὸς ἀμπελουργὸς στὰ Σύλλατα κι' εἶχε ρίξει τὴν κοπριὰ στὴ ρίζα τοῦ ἀμπελιοῦ Τοῦ εἶπα τὸν κίνδυνο ποὺ εἶδα περνῶντας μέσα ἀπὸ τ' ἀμπέλι του. Τὴν ἄλλη μέρα πῆγε κι' ἀπομάκρυνε τὴν κοπριὰ στοὺς 50 πόντους γύρω καὶ μκριὰ ἀπ' τὸ κούρβουλο.

Στὴ Μεγαρίδα καὶ στὰ Μεσόγεια ποὺ βγαίνει ἡ περίφημη ρετσίνα Μεσογείων -ἔξω ἀπ' τὴν Ἀθήνα- λιπαίνουν τὸ ἀμπέλι μ' αὐτὸ τὸν τρόπο καὶ αὐτὸν σᾶς συνιστῶ καὶ σᾶς.

Σταυρώνουμε τὸ ἀμπέλι μὲ αὐλακιὲς βαθειὲς 20—30 πόντους, μία ἀνάμεσα σὲ κάθε σειρὰ ὁριζοντίως καὶ καθέτως.

Ἔτσι τὸ κάθε κλῆμα βρίσκεται στὴν μέση ἑνὸς τετράγωνου ποὺ τὸ τέσσαρες πλευρές του ἀποτελεῖ τὸ λίπασμα. Τὴν αὐλακιὰ-ταμπάνι τὴν ἀνοίγουμε ἢ μὲ μεγάλο στενὸ καὶ βαθὺ λιοχάρι, ἢ μὲ ἀλέτρι ποὺ σέρνει ἕνα γερὸ ζῶο περνῶντας ἀνάμεσα σὲ κάθε σειρὰ κλημάτων. Τὸ βάθος τὸ πετυχαίνουμε ὅταν χτυπήσουμε μὲ δυὸ περάσματα τὴν μιὰ αὐλακιὰ πάνω στὴν ἄλλη. Τὸ σκέπασμα γίνεται μὲ μιὰ αὐλακιὰ ἀνάποδη. Τὴν ποσότητα τοῦ λιπάσματος τὴν ὑπολογίζουμε μὲ τὶς πειρὲς ποὺ ἔχει κάθε στρέμμα. Ἕνα παιδὶ ρίχνει τὸ λίπασμα στὸ βάθος τῆς αὐλακιᾶς κι' ἀκολουθεῖ τὸ σκέπασμα.

Μπορεῖ ἀκόμα νὰ βάλουμε τὸ λίπασμα καὶ γύρω—γύρω στὴ ρίζα τοῦ ἀμπελιοῦ, μὰ σὲ ἀπόσταση 50 τοὐλάχιστον πόντους μακριὰ ἀπ' τὸν κορμό του

Αὐτὸν τὸν τρόπο σᾶς γράφω τώρα καὶ σᾶς ποὺ θὰ διαβάσετε αὐτὰ τὰ λόγια καὶ κάντε γρήγορα ἂν εἶναι νὰ λιπάνετε. Τὸ πολὺ μέχρι τέλους τοῦ Γενάρη τὸ λίπασμα πρέπει νὰ πέση στὸ ἀμπέλι. Ἀλλιῶς εἶναι πιὸ καλὰ σὰν δὲν προφτάνετε ἐφέος νὰ κάνετε μιὰ καλὴ καὶ σωστὴ δουλειὰ μεθαύριο.

Κ. ΚΟΥΣΟΥΛΑΣ

ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Εἰδικευθεὶς ἐν Γαλλίᾳ
Τμηματάρχης Δημοτ. Νοσοκομείου
Ἁγίας Σοφίας 43. Τηλ 44—01

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1954

Ποῦ καὶ πῶς εὑρῆκα τὸ Νέον Ἔτος 1954 γιὰ νὰ τὸ πάρω μιὰ συνέντευξη μόλις θὰ ἔφτανε στὴ γῆ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πῶ, πάντως ἐσημείωσα μιὰ πρώτης τάξεως δημοσιογραφικὴ ἐπιτυγία γιατὶ ἔφτασα τὴν ὥρα ποὺ τὸ Νέον Ἔτος 1954 προσγειωνόνταν στὸ μυστικὸ ἀεροδρόμιο Βαζόπετρας, καὶ τὸ παλαιὸν ἔτος 1953 ἦταν ἕτοιμο νὰ ἀπέλθη στὸ μηδὲν κάτω ἀπὸ τὰ γιουγαΐσματα τῶν ἀνθρώπων.— Οὔ ουουξω στὸν ἀγύριστο, γρουσούζικο καὶ καταραμένο ἔτος.

Τὸ Νέον Ἔτος προχώρησε ζωηρά, χαιρετίθηκαν μὲ ἐγκαρδιότητα καὶ τὸ Παλαιὸν ἔτος 1953 ξερόβηξε καὶ χαμογέλασε

Τὰ βλέπεις εἶπε στὸ Νέον Ἔτος 1954 ποὺ ἀπόροῦσε γιὰ τὸν ἀντίλαλο τῶν γιουχαϊσμάτων ποὺ ἔφταναν ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα. Πέρσυ μὲ ὑπεδέχθησαν μὲ χαρὲς καὶ μὲ τραγούδια, καὶ τώρα μὲ διώχνουν μὲ κατάρες καὶ ἀναθέματα.

— Ἤμουν νέος, ὡραῖος, εὔθυμος καὶ κομψός, καὶ σ' ἕνα χρόνο μὲ γέρασαν τὰ βάσανα.

Τὸ Νέον ἔτος εἶπε

— Μπρὲ τὸν φουκαρᾶ !

Τὸ παλαιὸν ἔτος εἶπε.

— Πίσω ἔχει ἡ ἀχλάδα τὴν οὐρά !

— Τὶ θὰ πῆ αὐτό ;

— Θυμήσουτο τοῦ χρόνου τὸν καιρὸ αὐτό ! Ἔλα λοιπὸν νὰ σοῦ παραδώσω ὑπηρεσία νὰ γλυτώσω.

— Ἔχεις μολύβι καὶ χαρτί ; Ξέρεις γράμματα ;

— Ἀμὲ δὲν ξέρω ;

— Κακό Ἂν ἤσουν ἀγράμματος μποροῦσε νὰ προκόψης στὴν Ἑλλάδα.

Γράφε. Σοῦ παραδίδω ὅλες τὶς ἐλπίδες ποὺ μοῦ ἐφόρτωσαν πέρσυ τέτοιον καιρὸ οἱ Χαλκιδικιῶτες, καὶ ὅλα τὰ προβλήματά τους ποὺ ὅλα τὰ πῆρα καὶ ἄλυτα στὰ δίνω. Σοῦ παραδίδω τὶς ἐλπίδες τοποθετήσεως Δασάρχου, Διευθυντοῦ Γεωρ Ὑπηρεσίας, Ἐπόπτου Ἐργασίας, καὶ μερικῶν Δημοδιδασκάλων γιὰ τὰ κλειστὰ Σχολεῖα τῆς Χαλκιδικῆς

Σοῦ παραδίδω τὸ περίφημον μπλὸκ τοῦ κ. Νομάρχου Χαλκιδικῆς, ὅπου εἶναι γραμμένα κατ' ἐπανάληψιν τὰ διάφορα παράπονα καὶ ζητήματα τῶν Κοινοτήτων κ.λ.π. καὶ πρόσεξε καλὰ νὰ μὴν χαθῆ γιὰ νὰ τὸ παραδώσης εἰς τὸν ἀντικαταστάτην του.

Σοῦ παραδίδω ἐπίσης ἄθικτες τὶς ἐλπίδες ποὺ μοῦ ἐφόρτωσαν οἱ ἄνθρωποι ὅταν ἦλθα στὴ γῆ, ὅτι θὰ εἶμαι ἔτος αἴσιον καὶ εὐτυχές, ὅπως κάνουν οἱ ἄνθρωποι σὲ κάθε νέον ἔτος ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ὅταν ἔρχεται μὲ τραγούδια καὶ χαρά, καὶ φεύγει μὲ κατάρες καὶ κλωτσές, ὅπως τοῦ λόγου μου σήμερα, καὶ τοῦ λόγου σου αὔριο εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμὴν Ἀκοῦς ;

— Ὄχι κουφὸς εἶμαι.

— Γράφε λοιπον νὰ γλυτώνω.

— Καὶ γώ; λέγει τὸ Νέον Ἔτος.

Θὰ κάτσης ἐδῶ ἀπαντᾶ τὸ παλαιὸν ἔτος.

— Νὰ κάτω ἐδῶ; ἄκου πῶς φωνάζουν.

— Εἶναι γιὰ μένα, λέγει τὸ παλαιὸν ἔτος. Τοῦ χρόνου γιὰ σένα

— Λοιπὸν ταῦτα καὶ οὐδὲν ἔχω ἄλλα νὰ σοῦ παραδώσω.

Τὸ παλαιὸν ἔτος 1953 πῆρε τὸ ἀεροπλάνο του καὶ ἔγινε καπνός, συνοδευόμενο ἀπὸ τὰ γιουχαΐσματα τῶν ἀνθρώπων. Τότε πλησίασα τὸ Νέον ἔτος 1954 καὶ τὸ ἀπηύθυνα μερικὲς ἐρωτήσεις.

— Ὁ κόσμος ἀγωνιᾶ νὰ μάθη τὶ πρόκειται νὰ γίνη κατὰ τὴν διάρκεια τῆς παραμονῆς σας ἐπὶ τῆς γῆς.

— Ὅ,τι γινόταν πάντοτε.

— Τὶ γινόταν πάντοτε ;

— Ὅ,τι γίνεται σήμερα.

— Ἀκοῦστε σᾶς παρακαλῶ Ἀξιότιμον κ. Νέον ἔτος. Θὰ μοῦ πῆτε.

— Τὶ πρόκειται νὰ γίνη αὔριο ;

— Ὅ,τι γινόταν χθές.

— Μερσὶ μὲ ὑποχρεώσατε !

Τὸ Νέον ἔτος ἔβγαλε τὸ ρολόϊ του. 12 παρὰ 1, φεύγω Θέλετε νὰ ρωτήσετε ἄλλο τίποτε ;

— Ποιοὶ θὰ κερδίσουν φέτος στὰ χαρτιά ;

— Ὅσοι δὲν θὰ παίξουν.
Καὶ ὅσοι θὰ χάσουν στὰ χαρτιά ;
Θὰ κερδίσουν στὴν Ἀγάπη.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἔγινε σκοτάδι καὶ ἀντήχησαν οὐρλιάσματα. Εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος, ἐπίσης ἀντήχησαν καὶ τὰ τραγούδια.

Ἀρχιμηνιὰ κι' ἀρχιχρονιὰ
κι' ἀρχὴ καινούργιος χρόνος
Καραμποῦ —
Καραμποῦ ... καὶ μόνος.

Καὶ ἔγινε τόσος σαματᾶς ποὺ τρόμαξα καὶ ξύπνησα.

Βάβδος ΗΡ. ΠΟΛΥΖΩΗΣ

ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Τακτικοὶ Α΄. δωδεκαημέρου Ἰανουαρίου 1954.

Ἀλέξανδρος Κ. Μαντέχος, Ἀπόστολος Χ. Φυργάδης, Γεώργιος Ἰ. Τάσιος, Δημήτριος Κ. Σκανδάλης, Γεώργιος Ἀ. Σταμνᾶς, Ἀναστάσιος Ἀστειόπουλος, Ἰωάννης Ἀ. Ταχουγιάννης, Ἐλευθέριος Μ. Τσακνῆς, Γεώργιος Ν. Βερροιώτης, Νικόλαος Μ. Παπαμάξιμος, Γεώργιος Ἰ. Τσίκουλας, Χρῖστος Γ. Δέας Ἰωάννης Ἀ. Παλαμίδης, Γεώργιος Θ. Φιλιπακόπουλος, Δημήτριος Γ. Γαβρίλης, Μιχαὴλ Δ. Κατερτζῆς, Χρῖστος Γ. Ζαχαρίας, Ἀργύριος Κ. Μπογιατζῆς, Ἀντώνιος Κ. Τσιάτσιαρης, Χρῖστος Μ. Μελᾶς.

Ἀναπληρωματικοὶ Α΄. δωδεκαημέρου Ἰανουαρίου 1954.

Ἀθανάσιος Δ. Σχοινᾶς. Γεώργιος Ἰ. Μυλωνᾶς, Ἀστέριος Χ. Ἐπίκουρος, Γεώργιος Π. Ἰατροῦ, Βασίλειος Θ Θεοδωρίδης, Μιχαὴλ Π. Αὐγερινοῦ, Παῦλος Χ. Ροῦσσος, Δημήτριος Ἰ. Κόκκαλος, Κοσμᾶς Ἀ. Σχοινᾶς, Χρῖστος Γ. Σάλτης.

Τακτικοὶ Β΄. δωδεκαημέρου Ἰανουαρίου 1954.

Δήμητριος Ε. Ἀποστόλου, Ἰωάννης Δ. Ψαθᾶς, Νικόλαος Μ. Χλιάπας, Γεώργιος Ἰ. Τσιαμάκης, Χαρίλαος Γ Σφέτσιος, Ἀθανάσιος Κ. Τσεβελῆς, Μιχαὴλ Ἰ. Λιακατερινάρης, Δημήτριος Ἀ. Μπούμπουρας, Νικόλαος Γ. Χαλίτης, Κύρκος Χ. Αἰκατερινάρης, Γεώργιος Ἐ Ἐμμανουήλ, Νικόλαος Ἀ. Χριστιανός, Χριστόδουλος Π. Συριαννης, Κωνστίνου Γ. Μπασλῆς, Θωμᾶς Δ. Παπαδόπουλος, Γεώργιος Δ Μπορμπουτσιώτης, Γεώργιος Ν. Μπουλάκης, Στυλιανὸς Κ. Μπογιατζῆς, Ἀντώνιος Ἀ. Μητσιακᾶνος, Κωνστῖνος Φ. Κατσίκας.

Ἀναπληρωματικοὶ Β΄. δωδεκαημέρου Ἰανουαρίου 1954.

Αὐγερινὸς Γ. Στέφανος, Ἐμμανουὴλ Γ. Λιάγος, Ἀργύριος Β. Κορέντης, Ἰωάννης Δ. Μπανάβας, Νικόλαος Ἀ. Βερροιώης, Ἀλέξανδρος Ἀ. Τάσιος, Κωνστῖνος Ἰ. Στογιάννης, Νικόλας Χ. Δέας, Ἰωάννης Χ. Κελιαφάνος, Λάζαρος Δ Μπουλάκης.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Τριλόφου Χαλκῆς Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ κατασκευὴ λιθοστρώτου 12000 μ2 τῶν ὁδῶν τῆς Κοινότητος συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 849 μελέτη τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. συνολικοῦ προϋπολογισμοῦ 20.000.000 δραχ. Ἡ δημοπρασία διενεργηθήσεται φανερὰ ἐν Ταξιάρχῃ καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι τὴν 10ην Ἰανουαρίου 1954 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ.—1 μ. μ. ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς. Ἡ προσφορὰ ἑκάστου συνίσταται εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Γίνονται δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐργολάβοι Δημ. Ἔργων καὶ Ἐμπειροτέχναι ἔχοντες ἐκτελέσει πορόμοια ἔργα. Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 1.000.000 εἰς Γραμμάτιον ἢ Ἐγγυητικὴν Ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης τοῦ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Τὰ κηρύκεια, ἔξοδα δημοσιεύσεως καὶ τέλη συμφωνητικοῦ βαρύνουν τὸν ἀνάδοχον.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων προσερχόμενοι εἰς τὸ κοινοτικὸν Γραφεῖον Ταξιάρχου καὶ εἰς τὸ Γραφεῖα τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. Χαλκῆς Πολυγύρου κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ἐν Ταξιάρχῃ τῇ 28)12)53

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΤΡ. ΤΣΟΛΑΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΕΝΑ ΧΙΝΟΠΩΡΟ

Στὸ παραθύρι οἱ δυὸ καθόμαστε
τοῦ χινοπώρου κάποιο δειλινό.
Στῆς μέρας τ' ἁπαλὸ ξεψύχισμα
μιλιὰ δὲν ἔβγαινε ἀπ' τὰ χείλη
κι' εἴπαμε τόσα αὐτὸ τὸ δειλινό,
ὅσα ποτὲς δὲ μιληθήκανε
τὶς πιὸ γλυκὲς βραδιὲς τ' Ἀπρίλη.

ΛΑΥΡΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΟΝ «ΔΕΒΕΛΗΚΙ»

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀντικρουομένων δημοσιευμάτων εἰς τὰ δύο προηγούμενα τεύχη τῆς ἐφημερίδος σας, καὶ χάριν τῆς ἀληθείας καὶ μόνον, πληροφοροῦμεν τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς, ὅτι τὸ Μετόχιον Δεβελῆκι, τέως κτῆμα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς, καὶ ἤδη τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀκτημόνων Γοματίου κατήντησε δι' ἡμᾶς καὶ ὅσους τὸ ἐγνώριζον ἀγνώριστον, ἀπὸ ἀπόψεως καλλιεργείας, καὶ εἶναι πράγματι ὑπόδειγμα ὡς γράφει ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἀλλ' ὑπόδειγμα ἐγκαταλείψεως. Ἡ Μονή μας εἶχεν ἐν Χαλκιδικῇ ὀκτὼ Μετόχια, κανὲν ἐξ αὐτῶν δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν κατάστασιν «ρεμούλας» ὅπως τὸ Δεβελῆκι. Καὶ τοῦτο διότι οἱ φερόμενοι ὡς ἀκτήμονες συνεταῖροι πλὴν τῶν δύο οἰκογενειῶν προσφύγων, δὲν ἐπαρκοῦν εἰς καλλιέργειαν τῶν πατρικῶν των κτημάτων, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον προκρίνουν τὴν ἄτοπον πρόσοδον ἐξ ἐνοικιάσεως βοσκῆς. Ἐὰν ὑπῆρχε ἐπιθεώρησις Γεωργίας, νὰ συγκρίνη τὴν πρὶν τῆς ἀπαλλοτριώσεως παραγωγήν, ἢ καὶ ἀλλὴν αὐτοψίαν νὰ ἐνεργήση ἐπὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τοῦ κτήματος, θὰ ἐδίδασκεν εὐχερέστατα τὸν κ. Πρόεδρον ποῖοι εἶναι αἱ ὑποδειγματικαὶ καλλιέργειαι καὶ πῶς προάγεται ἡ Ἐθνικὴ Οἰκονομία

Παρέλαβον 1600 ἐλαιόδενδρα καὶ σήμερον εὑρίσκονται μόνον τὰ ἡμίσεα καὶ ταῦτα ἐντελῶς ἀκλάδευτα καὶ ἀκαλλιέργητα, τὸ ἓν τρίτον τῶν ἀγρῶν κατέστρεψεν ἡ νέα κοίτη τοῦ χειμάρρου ὁ ὅτι κανεὶς δὲν ἐφρόντισε τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς παλαιᾶς, τῆς λοιπῆς ἐκτάσεως καλλιεργεῖται τὸ 1)4 καὶ τοῦτο κατὰ τὸν χειρότερον τρόπον, εἰς δὲ τὴν λοιπὴν ἔκτασιν ὀργιάζει ἡ βλάστησις τῶν βάτων καὶ παληουρίων, προκαλοῦσα τόν... θαυμασμὸν τῶν διερχομένων, ὡς γράφει ὁ κ. Πρόεδρος

Ἐν Ἰ Μ. Διονυσίου τῇ 5)18/53
Μετὰ τιμῆς
Ὁ Καθηγούμενος Ἰ.Μ. Διονυσίου
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΓΑΒΡΙΗΛ

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ ΚΑΙ
ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΧΡΙΣΤ. Δ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
Ἐγνατίας 84 τηλ 71-386
— ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ —
ΩΡΟΛΟΓΙΑ παντὸς εἴδους
ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ
ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΑ
ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΙΑ
ΣΤΑΥΡΟΙ
ΚΑΔΕΝΕΣ κ. λ. π.
Ἐπιδιορθώσεις καὶ ἐπιχρυσώσεις ὡς καὶ ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ εἴδη
— ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ —

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60.000*
Κοινοτήτων,	*» 150.000*
Διαφ. Ὀργανισμῶν	*» 150.000*
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	*10*

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Σέναι δημοσιεύσεις, πληστηριασμοί, ἀγγελίαι, κλπ. 3000 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Ταχειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Γ. Ν. ΓΕΩΡΓΟΥΔΗ

Ὁ ταλαίπωρος ἄνθρωπος, τρομαγμενισμένος ἀπὸ τὴ σκληρὴ μοῖρα του, κυνηγημένος ἀπὸ ὅλους μὲ ὅσους θέλησε νὰ μορφωθῇ τὴ χαρά του καὶ ἐνεργητικότητά του, «Πληρωμένος» καλὰ—καλὰ γιὰ ὅλα τὰ σφάλματά του ἀφούσια καὶ ἑκούσια, χωρὶς καμμιὰ ἐλπίδα τώρα, κοίτονταν ἐκεῖ στὸ περιθώριο τῆς ζωῆς σὰν ἀποδιωγμένος καὶ περιφρονημένος ἀπὸ ὅλους, μὲ μιὰ μονάχα, ἄτονη κι' αὐτή, ἀπαίτηση, ἂν ἦταν δυνατή, νὰ ἀπολυτρωθῇ μὲ τὸ θάνατο ὅσο ὀδυνηρὸ, κι' ἂν ἤθελε νὰ ἔλθῃ, γιὰ νὰ ξεκουραστῇ ἐκεῖ στὴν αἰωνία μακαριότητα τῶν οὐρανίων κόσμων...

Γύριζε καὶ ἔβλεπε ἀπὸ καμμιὰ φορὰ ἐκεῖ δίπλα του, σὰν ἀποξυπνημένος μπεκρῆς ποὺ νοιώθει τὴν ἀτονία νὰ τοῦ πεγώνει ὁλόκληρο τὸ εἶναι του, τὸ παπελθό του ὁλόκληρο μ' ὅλες του τὶς ἐλπίδες, τὶς προσδοκίες, τὶς φιλοδοξίες, τὶς ἀπαιτήσεις τὶς χαρὲς καὶ τὰ ὄνειρά του, μπερδεμένα ὅλα σὲ ἀπαίσια τρομακτικὰ ἐρείπια, χωρὶς νὰ τοῦ τραβοῦν πιὰ τὸ ἐνδιαφέρον του νὰ ξαναγυρίση πίσω γιὰ ἕναν ἄλλο δημιουργικὸ σκοπό. Ἤθελε νὰ πεθάνη!

Μὰ νά, τώρα, κάποια φωνὴ σὰν ἀπ' τοὺς Οὐρανοὺς, τὸν φωνάζει καὶ τὸν προσκαλεῖ:

— Ἔ, σὺ ἀποσταμένε, ἀπελπισμένε ἄνθρωπε, ποὺ γυρεύεις νὰ ζήσης ἀγκαλιὰ μὲ τὸ θάνατο, τὶ βλέπεις ἐκεῖ ποὺ θέλεις νὰ πᾶς; Σήκω ἐπάνω καὶ ἔλα σὲ μένα...

— Βλέπω τὸ θάνατο τὸν ἴδιο, ἀπάντησε ὁ ἀποσταμένος, ποὺ σμίγει μὲ τὸ Θεὸ καὶ φθάνει ὡς τὸν Παράδεισο. Ἐκεῖ τραβῶ

—Χμ... Καὶ θαρρεῖς πὼς ὁ θάνατος εἶναι ὁ σύντροφος ποὺ κουβαλάει ψοφίμια στὸν παράδεισο; Θαρρεῖς πὼς; ὁ Θεὸς στέλνει ἀνθρώπους στὸν κόσμο γιὰ νὰ παίρνει τὰ τομάρια τους; Δὲν ξαίρεις ὅτι γιὰ νὰ πεθάνῃ καὶ νὰ φτάσῃ ὡς τὸ θεό, πρέπει νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ σκοτὸ γιὰ τὸν ὁποῖον σὲ ἔπλασε; Θαρρεῖς πὼς κι' ἐκεῖνοι ποὺ αὐτοκτυνοῦν γίνονται ἅγιοι;...

— Δὲν ἔχω ἀντοχὴ γιὰ ἄλλους ἀγῶνες, ἀπάντησε ὁ ἀπελπισμένος στὴν οὐράνια φωνή Πολέμησα μὲ ὅλα καὶ νικήθηκα ἀπὸ ὅλα. Κι' ἐκεῖνοι ποὺ δούλεψα πιστά κι' ἐκεῖνοι ποὺ ἀγάπησα εἰλικρινά, κι' ἐκεῖνοι ποὺ εὐεργέτησα καὶ οἱ δικοί μου ἀκόμα, ὅλα μ' ἀδίκησαν καὶ τώρα μὲ περιφρονοῦν Τώρα νοιώθει τὸν θάνατο σὰν τὸν πιὸ καλὸ φίλο καὶ τὸν ἀποζητῶ

Ἀλλὰ σὺ ποιὸς εἶσαι; Καὶ τὶ σὲ μέλλει γιὰ μένα;

— Ὅλα ὅσα μοῦ λές, καϋμένε ἄνθρωπε, τὰ πιστεύω. Μὰ εἶμαι ὁ καινούργιος χρόνος, ποὺ ἦλθα νὰ δώσω καινούργια ζωὴ στοὺς ἀδικημένους καὶ στοὺς ἀπελπισμένους καὶ εἶμαι ἀνώτερος ἀπὸ κάθε ἐλπίδα. Ἔλα καὶ σὺ μαζύ μου...

Σὰν τἄκουσε τοῦτα τὰ λόγια ὁ ἀποκαμωμένος θνητός, στήλωσε τὰ μάτια του στοὺς οὐρανοὺς γιὰ νὰ πιάσῃ τὴ μορφὴ τοῦ καινούργιου χρόνου μὲ τὴ φαντασία του ὅπως τοῦ ἤθελε ἡ κουρασμένη ψυχή του, ἀνασηκώθηκε καὶ στηρίχθηκε στὰ γόνατά του. ἄπλωσε τὰ χέρια του σὰν σὲ προσευχὴ καὶ φώναξε μ' ὅλη τὴ δύναμή του:

— Καλέ μου καινούργιε Χρόνε, θέλω μαζύ σου. Μὰ τὶ νὰ πάρω ἐγώ, ποὺ ὅλα τὰ ἔχασα; Μονάχα τὴν ἐξυπνάδα μου Ἔχω! Αὐτὴ κανένας δὲν τὴ χρειάζεται πιὰ καὶ μοῦμεινε

— Χμ.. Ἀμ' αὐτὴ ἡ ἐξυπνάδα σου κακότυχε, σὲ ἔφερε αὐτοῦ ποὺ εἶσαι. Αὐτὴ θέλεις νὰ πάρῃς πάλι μαζύ σου; Τὴν ἐξυπνάδα ποὺ γεννᾶ τὴν πονηρία, τὴν ὑποκρισία, τὸ ψέμμα, τὴν ἀπάτη, τὴν κακοπιστία, τὴν τεμπελιά, ποὺ ἀνεράζει καὶ γερεμίζει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὰ ὕψη τῆς φιλοδοξίας του καὶ τῆς ὑπερηφανείας του στὰ τάρταρα τῆς μαύρης ἀπελπισίας καὶ τῆς καταστροφῆς; Ὄχι θὰ τὴν ἀφήσης νὰ λείψῃ ἀπὸ σένα ἂν θέλεις νὰ ζήσης καὶ θὰ πάρης τὰ ὅπλα ποὺ θὰ σοῦ δώσω ἐγώ: Τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν ἐγκαρτέρηση. Τὴν μετριοφροσύνη καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα. Τὴ γνώση γιὰ νὰ σκέπτεσαι πρῶτα ἐκεῖνο ποὺ θέλεις νὰ κάνης καὶ τὸ μέτρο τῆς οἰκονομίας γιὰ νὰ μετρᾶς ἐκεῖνο ποὺ μπορεῖς νὰ ἔχης. Τὴν εὐγνωμοσύνη γιὰ νὰ ἀνταποδίδης τὰ καλὰ ποὺ σοῦ κάνουν καὶ τὸ μέτρο τῆς Ἐλεημοσύνης γιὰ νὰ τὴν κάνης ὅ,τι μπορεῖς χωρὶς νὰ γίνεσαι σπάταλος. Καὶ δὲν θὰ ἡσυχάσης καὶ τὴν θύμησή, γιὰ νὰ βλέπης πάντα μὲ τὰ μάτια της τὸ παρελθὸν καὶ νὰ παραδειγματίζεσαι...

Καὶ ἔτσι. μ' αὐτὰ τὰ ὅπλα ξεκίνησε καὶ πάλι, ὁ ταλαίπωρος ἄνθρωπος, γιὰ τὸν καινούγιο χρόνο, ποὺ εἶναι ὅπως λέει ὁ ἴδιος, ἀνώτερος κι' ἀπὸ τὴν πιὸ τρανὴ Ἐλπίδα, βέβαιος πὼς αὐτὴ τὴ φορὰ θὰ νικήσῃ....

Γ Ν. ΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ

Μὲ τὸ Κουμπί!

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Καλέ μου φίλε Ἐπὶ τέλους ἦρθε καὶ ἡ δική μου ἡ σειρὰ νὰνοίξω τὸ στοματάκι μου, ποὺ μοῦ τὸ κατεδίκασες τόσες μέρες, σὲ ἀναγκαστικὴ ἀδράνεια καὶ ἀπραξία.

Ξαίρεις, εἶναι ἀρκετὰ κουραστικὸ νὰναγκάζεσαι νὰ παίζης ἕνα ρόλο παθητικό, σὰν αὐτὸν τοῦ βουβοῦ συνομιλητῆ. Πσρ' ὅλ' αὐτά, πίστεψέ με, σὲ ἄκουσα μὲ πολλὴ προσοχὴ καὶ μεγάλο ἐνδιαφέρον.

Ἐλογόπαιξες καὶ γέλασες μαζί μου στὶς στῆλες τῆς «Φωνῆς» δυὸ ὁλόκληρες βδομάδες. Νὲ εἰρωνεύτηκες, μὲ μαστίγωσες καὶ γὼ δὲν μποροῦσα τίποτε ἄλλο νὰ κάνω παρὰ νὰ σὲ ἀκούω. Καὶ νὰ σὲ ἀκούω ὅπως σοῦ εἶπα μὲ ἐξαιρετικὴ ἱκανοποίηση.

Εἶπες τὴν ἀλήθεια. Εἶπες ἀρκετὲς θλιβερὲς ἀλήθειες καὶ μὲ κέρδισες Γιατὶ τυχαίνει νὰ εἶμαι ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἀγαποῦν τὴν ἀλήθεια, ὅσο τσουχτερὴ κι' ἂν εἶναι καὶ ἀπὸ ὁπουδήποτε κι' ἂν προέρχεται.

Μὴ φοβᾶσαι λοιπόν. Δὲν πρόκειται νὰ ψάξω γιὰ ὑπερεπιχειρήματα, γιὰ νὰ καταφέρω νὰ σὲ ἀναχαιτίσω καὶ νὰ σὲ πάρω κάτω. Μὰ οὔτε πάλι θὰ σιωπήσω. Ἕνα τέτοιο, θὰ χάριζε σὲ μένα μιὰ ταπείνωση καὶ θὰ κολάκευε πολὺ τὸ δικό σου ἐγωϊσμό. Ἔτσι, θὰ ταραζόταν ἡ ἰσορροπία στὶς σχέσεις μας καὶ τὸ χειρότερο, δὲν θὰ καταλήγαμε σὲ κανένα συμπέρασμα.

Γιατὶ ξαίρεις, τότε μιὰ συζήτηση θεωρεῖται πολιτισμένη, ὅταν γίνεται γιὰ νὰ θεραπεύση μιὰ πνευματικὴ ἀνάγκη καὶ ὄχι γιὰ νὰ δώση τροφὴ στὸν ἐγωϊσμό μας. Μὰ αὐτὸ τὸ θέμα ποὺ παρουσιάστηκε, θὰ τὸ μιλήσουμε ἄλλη φορὰ γιατὶ τώρα εἶναι ἄλλος ὁ σκοπός μας

Ἀπὸ τὰ ὅσα σοῦ εἶπα γιὰ τὰ περίφημα κουμπιὰ καὶ ἀπὸ κεῖνα ποὺ μοῦ ἔψαλες ἐσύ, βγαίνει τοῦτο τὸ συμπέρασμα: Ἔχουμε κι' οἱ δυὸ δίκηο. Κι' ἐγὼ ἔχω δίκηο ὅταν μιλῶ γιὰ μαγικὰ κουμπιὰ καὶ γιὰ καταπληκτικὲς τεχνικὲς προόδους, μὰ καὶ σὺ δὲν ἔχεις ἄδικο ὅταν φανερώνης τὸ πικρὸ πρόσωπό σου, ὅτι αὐτὰ δὲν τὰ εἴδαμε οὔτε στὸνειρό μας!

Τὶ νὰ σοῦ πῶ; Ἔτσι εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Κλείνει μέσα του δυὸ τρομακτικὲς δυνάμεις. Τὴ δύναμη τῆς δημιουργίας καὶ τῆς προόδου καὶ τὴ δύναμη τῆς φθορᾶς καὶ τῆς καταστροφῆς. Ἡ καλὴ καὶ ἡ κακή του μοῖρα. στρέφεται γύρω ἀπὸ τοὺς δυὸ αὐτοὺς μαγνοὺς ἄξονες.

Ὅλα του τὰ ἔργα, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἄρχισε νὰ πλανιέται ἡ σκιά του στὸν ταλαίπωρο πλανήτη μας, χαρακτηρίζονται ἀπ' αὐτὴ τὴν περίεργη ἀντίθεση. Ὁ ἴδιος χτίζει κι' ὁ ἴδιος γκρεμίζει. Ὁ ἴδιος καίει κι' ὁ ἴδιος σβύνει. Ὁ ἴδιος σκοτώνει καὶ ὁ ἴδιος ἐπιδένει τὶς πληγές του γιὰ νὰ κάνη πιὸ ἀνώδυνο τὸν πόνο, ποὺ ὁ ἴδιος δημιούργησε στὸ ἴδιο του τὸ σῶμα!

Ἀνακαλύπτει κάτι καινούργιο, τελειοποιεῖ μιὰ τεχνικὴ κατάκτηση καὶ τὴν κρατάει ἐγωϊστικώτατα γιὰ τὸ στενὸ περιβάλλον του. Ἀδιαφορεῖ γιὰ τοὺς ἄλλους Τόσο, ποὺ λὲς καὶ τοῦ δίνει ἡδονὴ νὰ τοὺς βλέπη νὰ στεροῦνται, νὰ ζηλεύουν, νὰ ὑποφέρουν. Ὁ θρίαμβός του εἶναι διπλὸς τότε: Μιὰ ποὺ ἀνακάλυψε κάτι ἄγνωστο ὡς τώρα κι' ἄλλη μιά, ποὺ τὸ κρατάει στὴν προσωπική του ἀποκλειστικότητα.

Ἡ ματιὰ ποὺ ρίχνει γύρω του, δέν εἶναι ματιὰ ἀνθρωπίᾶς καὶ ἐλέους. Εἶναι ματιὰ ὑπεροψιας καὶ κουφότητας. Σᾶ νὰ μᾶς λέη:

«Αὐτὴ τὴ στιγμὴ περίμενα τόσον καιρο ποὺ ἐσπαζα τὸ κεφάλι μου νὰ παρουσιάσω τὴν νέα οὐτὴ ἔκπληξη Δὲν τὴ βρηκα γιὰ νὰ σᾶς τὴν προσφέρω ἕτοιμη νὰ τὴν ἀπολαύσετε. Το θέλω διπλὸ τὸ κέρδος μου. Νὰ γεύωμαι τὸ ἀγαθό μου καὶ νὰ εὐχαριστοῦμαι ἀπὸ τὴ δική σας στέρηση.

Θ' ἀργήση ἡ δική σας ἡ σειρά. Ἂν ἀνακαλύψω κάτι καινούργιο καὶ δὲν θὰ καταδέχωμαι πιὰ νὰ χρησιμοποιῶ τὸ παληό, ἂν διαγωνίσω δηλ. τὴν ὑπεροχή μου, τότε χαρισμά σας τὸ πρῶτο. Ἂν ὄχι, τότε εἶστε καταδικασμένοι σὲ βέβαιη ἀναμονή».

Ἄχ! Πότε ὁ ἄνθρωπος θὰ μπορέση νὰ γεφυρώση τὸ τρομαχτικο χάος ποὺ ἀνοίγεται μπροστὰ στὴν τεχνική του ὑπερτροφικὴν ἀνάπτυξη καὶ στὴν ἠθικὴ ἀτροφία του; Γιατὶ ἐδῶ εἶναι το πρόβλημα. Ζήτημα ἰσορροπίας τοῦ τεχνικοῦ καὶ ἠθικοῦ πολισμοῦ του.

Μὰ ἂν ἀργήση νὰ πετύχη αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἰσορρόπηση, τὶ μᾶς ἀπομένει νὰ κάνουμε; Δυὸ πράγματα: Ἢ νὰ παλεύουμε μὲ χίλιους δυὸ τρόπους νὰ τοῦ ἁρπάζουμε ἀπὸ τὰ χέρια ἕνα μέρος ἀπὸ τὸ νόστικο καρπὸ ποὺ προκλητικώτατα καὶ σκανδαλιστικὰ γεύεται μπροστά μας, ὥστε νὰ πάψουν πιὰ νὰ τρέχουν τὰ σάλια μας ἀπὸ τὴ λιγοῦρα, ἢ νὰ εὐχώμαστε νὰ κάνη ὅλο καὶ πιὸ πολλὲς ἐφευρέσεις, ὥστε νὰ παληώνουν οἱ προηγούμενες, νὰ μὴν τὶς καταδεχεται ὥστε νὰ μποροῦμε καὶ μεῖς νὰ τὶς ἀπολαμβάνουμε. Σᾶν τὰ γουρουνάκια, ποὺ παρακαλοῦσαν νὰ καρπίσουν πολὺ οἱ ἀχλαδιὲς τοῦ ἀφέντη τους, γιὰ νὰ φᾶνε καὶ κεῖνα ἀπὸ τὸ περίσσευμα!

ΧΡΥΣ. ΚΡΙΜΠΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Μέλλοντες Γάμοι

Γνωστοποιεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1369 τοῦ ἀστικοῦ κώδικος ὅτι:

ὁ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΚΛΩΝΤΗΡΑΣ τοῦ Θεοχάρους καὶ τῆς Ὄλγας τὸ γένος Ἀγραγγέλου γεννηθεὶς εἰς Παλαιοχώριον Χαλκιδικῆς καὶ ἡ

ΚΑΤΙΝΑ ΤΣΑΚΝΗ τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Ἀναστασίας τὸ γένος Σαραντισμένου γεννηθεῖσα ἐν Πολυγύρῳ καὶ κάτοικοι ἀμφότεροι Πολυγύρου, μέλλουν νὰ ἔλθουν εἰς πρῶτον γάμον τελεσθησόμενον ἐν Θεσ)νίκῃ τῇ 10η Ἰανουαρίου 1954.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πωλεῖται ἡ ἐν Νέοις Μαυδανίοις οἰκία Παπάζογλου ἐν τῇ ὁποίᾳ στεγάζεται τὸ Νοσοκομεῖον Μουδανίων.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Πέτρῳ Παπαγεράκη (Ἐγνατίας 31α τηλεφ. 53–42 Θεσσαλονίκη).

Η ΤΡΙΧΙΝΙΑΣΙΣ

Πρὸς
Τὴν Δ)σιν τῆς Ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς».

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι κάτοικοι Πολυγύρου αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν Κτηνιατρικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Νομοῦ καὶ τὰς ἁρμοδίας Ἀρχὰς διότι ἀπηγόρευσαν τὴν μεταφορὰν καὶ πώλησιν χοιρινοῦ κρέατος εἰς Πολύγυρον καὶ προφυλάσσουν ὑμᾶς ἐξ ἀσθενειῶν.

Ἐκφράζομεν ὅμως καὶ το παράπονον διότι τὸ μέτρον ἐλήφθη μόνον διὰ τὸν Πολύγυρον καὶ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ὑγεία τῶν πέριξ χωρίων (Παλαιοχώρας, Ριζῶν, Γεροπλατάνου, Κρήμνης, Ἁγίου Προδρόμου, Παλαιοκάστρου) τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι τρώγοντες χοιρινὸν κρέας διατρέχουν σοβαροὺς κινδύνους, ἐνῶ ἔτρεπε νὰ προφυλαχθοῦν καὶ αὐτοί, ἄ ευ τῶν ὁποίων δὲν νοεῖται ἡ ὕπαρξις 3.000 κατοίκων Πολυγύρου.

Ἡ ἀνταλλαγὴ χοιρινοῦ κρέατος μὲ ἔλαιον τοῦ παρελθόντος καὶ ἡ δυσχέρειά μας νὰ μεταβαίνωμεν χωρὶς πρόχειρον φαγητὸν εἰς τὰς ἐργασίας μας, ἀλλὰ μὲ ἕνα ξερὸ κομμάτι ψωμί, μᾶς δυσκολεύει, ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἐκδηλωθέντος ἐξαιρετικοῦ γιὰ μᾶς ἐνδιαφέροντος ἐπιβάλλεται νὰ ὑποστῶμεν καὶ τὴν μικρὰν αὐτὴν τιμωρίαν ἢ μᾶλλον τὴν στέρησιν

Πολύγυρος τῇ 30)12)1953
Μετὰ τιμῆς

Ν. Αἰκατερινάρης, Χ Τσερβελῆς Ν. Χαλάτης, Κ. Μπαζάκος, Ἀθ. Ἐπίκουρος, Ἀθ. Σώνης, Ἀ. Ψαθᾶς, Γ. Αἰκατερινάρης, Ἀθ. Οὐζούνης, Δ. Μουχτῆς, Ἀ. Κελιφάνος, Χ. Πασᾶς, Λ. Παπαλεωνίδας, καὶ Β. Σαραφιανός.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἀπὸ τῆς 10)1)1954 ἄρχεται ἡ ἐπίδοσις τῶν καταρτισθεισῶν Δελτίων ταυτότητος τῶν Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν τῶν ἀπογραφέντων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Σ.Ε.Ν. Χαλκιδικῆς κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν τὸ ἔτος 1952 ἀπογραφὴν ἢ μεταγενεστέρως.

Οἱ δικαιοῦχοι δύνανται προσερχόμενοι προσωπικῶς εἰς τὰ ἐνταῦθα Γραφεῖα τοῦ Συμβουλίου καθ' ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον καὶ Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τὰς ὥρας 16—19ην νὰ παραλάβωσι ταύτας.

Οὗτοι δέον νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν ἀπαραιτήτως α) τὴν ἀστυνομικὴν ταυτότητά των, β) μίαν φωτογραφίαν πολιτικὴν προσφάτου ἐκδόσεως καὶ μὲ κεφαλὴν ἀσκεπῆ διαστάσεων 3 1)2 Χ 4 1)2 καὶ γ) τὴν εἰς χεῖρας των εὑρισκομένην βεβαίωσιν ἀπογραφῆς των.

Οἱ ἐκ τῶν δικαιούχων ἀπογραφέντες ὡς Π. Πολεμισταὶ δέον ἐπὶ πλέον νὰ προσκομίσωσιν καὶ τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ ὑπαγωγῆς των εἰς τοὺς Νόμους 1799)42, 751)48 καὶ 1836)51.

Διὰ τοὺς Πολεμιστὰς (Πολέμων 1912—1923) ἰσχύει καὶ βεβαίωσις τοῦ οἰκείου Στρατολογικοῦ Γραφείου.

Οἱ τυχὸν μὴ ἀπογραφέντες Ἐφεδροι Ἀξιωματικοὶ δύνανται διαρκούσης τῆς ἐπιδόσεως τῶν ταυτοτήτων νὰ ἐγγραφῶσι καὶ νὰ τύχωσι ταυτότητος προσκομίζοντες ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω δικαιολογητικῶν καὶ ἀπολυτήριον Στρατοῦ

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 1)1)1954
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Σ.Ε.Ν. Χαλ)κῆς
ΜΑΡΚΟΣ Κ. ΧΛΙΧΛΙΑΣ
Ἔφ. Λοχαγὸς Σ.Ε.Ν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Βενιζέλου 3. Τηλέφ. 53—90
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

κ. κ. Ἰωάν. Παπαργυρίου, Ἡρακ. Παπαργυρίου, Ἀχιλ Βενετσανάκην, Δημοσθ. Δαβίλαν, Ἀστ. Καραντώναν, Κων. Μόδιστον, Αἰδεσιμ. Παπαργύρην, Βασ. Παπαγγέλου, Νικ. Κακλαμάνον Νεοχώριον.

κ. κ. Δημ. Γεωργούσην, Γεώρ. Φαλάμην, Δημ Κισκίνην Γεώρ. Ἀδάμ, Δημ. Φαναρᾶν, Ἀντ. Φιλίππου Στάγειρα.

κ κ. Γεώρ Θεοχαρίδην. Θεόδ. Φωτογράφον. Κων. Φελέρην, Κων Γασπετάκην Μαδὲμ Λάκκον.

κ. κ, Ἀ)φοὺς Μουμτζίδη, Γεώργ. Σκορδέλην, Σεραφ. Παπαβασιλείου, Ἀ)φοὺς Φιλιππίδη, Νικ. Μαρμαρᾶν, Παν Δεληγκάρην, Νικ. Καμπούρην, Σπ. Χαριστόν, Δημ Παπαπαδῆμον, Γεώργ Κώτταν, Νικ. Μαχίλην, Δημ. Μητσούδην, Ἀ)φοὺς Σωτηροπούλου. Γεώργ Βούζιαν, Ἰωάν. Δαρούδην, Τάκην Βακαλούδην, Ἰωάν. Λογοθέτην καὶ Ξενοδοχεῖον «Ὀρεστιὰς» Θεσσαλονίκην.

κ. Ἠλ. Καραμπάσην Δουμπιά.

κ. Βασ. Γκουτσιούχαν Πορταριάν.

κ. κ. Νικ. Λογοθέτην, Χριστ. Μελᾶν, Τάκην Φυργάδην, Ἰωάν. Μαστρογεωργίου, Αὐγ. Στεφάνου. Νικ. Σάλτην, Παναγ Τσαμουρτζῆν, Χριστ Π. Σχοινᾶν, Νικ Γκιουλέκαν, Βασ Δαραβίγκαν καὶ Σχολ. Ἐφορ. Γυμνασίου Ἐνταῦθα.

κ. Δημ Πατρώνην Ἀθήνας

κ, κ. Νικ. Βούλγαρην, Μαυροδῆν Μπόλματην, Ἰωάν. Βούλγαρην Ταξιάρχην.

κ. κ Νικ Στέλλον, Χριστ. Δήμητσαν Ὀρμύλιαν.

κ Μιχ. Ἰατροῦ Κτηνίατρον Δράμαν.

κ. Ἀντών. Τσιαμούρην Μουδανιά.

κ. Βασιλ. Βουζονῖκον Μεγ. Παναγίαν.

κ. Γεώργ. Λαζαρίδην Τρίκορφον—Γερακινῆς.

κ. Β Ἱερισιώτην Φούρκαν.

κ. Ἄγγελον Ζιοῦπον Γέφυρα — Θεσσαλονίκης.

κ. Κων)τῖνον Ἀσημινάρην Γεροπλάτανον.

κ. Χαράλ. Χαλεπλῆν Βατοπέδι.

κ Στυλ Κολοκύθαν Ἀγροτ. Φυλακ. Κασσάνδρας.

κ. Ν. Πᾶνον Ἔφορον Μαγαλούπολιν.

κ. κ Δημ. Κοκουμπῆν καὶ Θεόδ. Βλαχοδῆμον Ὀλυμπιάδα

Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Διονυσίου Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ ἀνέγερσις τοῦ Κοινοτικοῦ γραφείου συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 57 ἐ.ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Κοιν. Συμβουλίου νομίμως κυρωθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21026 ἐ. ἔ. ὁμοίας τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς.

Ὅροι διακηρύξεως συγγραφῆς ὑποχρεώσεων εὑρίσκονται κατατεθειμένοι ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Κοινότητος καὶ Νομαρχίας Χαλκιδικῆς ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν.

Ἡ δαπάνη τοῦ ἔργου προϋπολογίσθη εἰς δραχ. 50.000.000 ἡ ἐγγύησις ὡρίσθη δραχμ. 2.000.000.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν γίνονται Ἕλληνες πολῖται κεκτημένοι πτυχίου ἐργολάβου Δημοσιων Ἔργων δι' ἔργα οἰκοδομικὰ πάσης φύσεως, ὡς καὶ ἐμπειροτέχναι ἔχοντες ἐκ ἐλέσει ἐπιτυχῶς παρόμοια ἔργα

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Κοινότητος τὴν 17ην Ἰανουαρίου 1954 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11–12 π. μ

Ἐν Διονυσίῳ τῇ 23)12)53
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ - ΒΕΝΖΙΝΗ - ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΑ
"ΠΟΥΡΦΙΝΑ"
ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΠΑΠΑΡΓΥΡΙΟΥ
ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ (ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ)

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΟΙ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΡΙΟΥ ΗΛΙΚΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ 1.— Τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν δι' ἐγγρ ίφου του πρὸ τὰς δημοσίας ἀρχάς, γνωρίζει ὅτι οἱ καταλαμβανόμενοι ἀπὸ τὸ ὅριον ἡλικίας δημόσιοι ὑπάλληλοι απο λύονται αὐτοδικαίως τῆς ὑπηρεσίας τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους κα τὰ τὸ ὁποῖον συμπληροῦται τὸ κα θοριζόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου ὅριον ἡλικίας. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὁρίου ἡλικίας, ὡς ἡμέρα γεννήσε ως τοῦ ὑπαλλήλου λαμβάνεται ἡ 31η Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς γεν νήσεώς του.

Οὕτω, συμφώνω: πρὸς τὸ ὅριον ἡλικίας, τὸ ὁποῖον ὡρίσθη διὰ τοῦ νόμου 2.5 ο τοῦ 1953, τὴν 31ην τρέχοντος μηνὸς ἐξέρχονται ὑπο χρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας: 1) Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Β' καὶ Γ' βαθμοῦ (δι ευθυνταὶ α' καὶ β' τάξεως), οἱ συμπληρώσαντες τὸ 62ον ἔτος τῆς ἡ λικίας των, ἤτοι οἱ γεννηθέντες τὸ 1891 2) Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Δ' καὶ Ε' βαθμοῦ (τμηματάρχαι α' καὶ β' τάξεως), οἱ συμπληρώσαντες τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἤτ ι οἱ γεννηθέντες τὸ 1893 καὶ 3) οἱ ὑ πάλληλοι ἀπὸ τοῦ Στ' βαθμοῦ καὶ κάτω [εἰσηγητοί], οἱ συμπληρώσαντε: τὸ 58ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἤτοι οἱ γεννηθέντες τὸ 1895.

Ἐν συνεχεία εἰς ιὸ ἔγγραφον ἀ ναφέρεται, ὅτι ὅλοι οἱ καταλαμβα νόμενοι τὴν 31ην Δεκεβρίου ἀπὸ τὸ ὅριον ἡλικίας ὑπάλληλοι, θεω ροῦνται αὐτοδικαίως ἐκτὸς ὑπηρε σίας ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1954 καὶ συνεπῶς πρέπει νὰ ἀποχωροῦν αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἀναμείνουν τὴν δη μοσίευσιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνή σεως» ἢ ἄλλην οἱανδήποτε εἰδοποί ησιν

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς διορθώ σεως τοῦ ἔτους γεννήσεως ὑπαλ λήλου τινός, ἀναφέρεται εἰς τὸ ἔγ γραφον, δικαστικαὶ ἀποφάσεις βε βαιοῦσαι τὴν ἡλικίαν ἢ διορθοῦ σαι τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὰ μητρῶα, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Συμ φώνως πρὸς τὴν ἰσχύουσαν νομο θεσίαν, ἡ ἡλικία τοῦ ὑπαλλήλου ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ληξιαρχικὴν πρᾶξιν, συντεταγμένην ἐντὸς 90 ἡ μερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως καὶ ἐλ λείψει τοιαύτης ἀπὸ τὸ μητρῶον ἀρρένων τῶν δημοτῶν προκειμέ νου περὶ γυναικῶν. Εἰς περίπτω σιν πλειόνων ἐγγραφῶν, ὡς ἐπι κρατεστέρα λαμβάνεται ἡ πρώτη

ΑΠΟΛΥΟΝΤΑΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΟΠΛΙΤΑΙ 23 ΚΑΙ 24 Ε.Σ.Σ.Ο.

ΑΘΗΝΑΙ 1. — Ὑπεγράφη καὶ ἐκοινοποιήθη ἐγκύκλιος διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης διὰ τῆς ὁποίας ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ:

1) Οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ ἁ πάντων τῶν ὅπλων καὶ σωμάτων οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν εἰς τὴν 23ην ἐκπαιδευτικὴν σειρὰν ΕΣΣΟ.

2) Οἱ ἔφεδροι ὁπλῖται Πεζικοῦ, οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν 24ην ἐκπαι δευτικὴν σειρὰν στρατευσίμων ὁ πλιτῶν.

3) Οἱ ἔφεδροι ὁπλῖται τῶν ὑπο λοίπων ὅπλων καὶ σωμάτων, οἱ ἀ νήκοντες εἰς τὴν 23ην ἐκπαιδευτι κὴν σειρὰν στρατευσίμων ὁπλιτῶν ΕΣΣΟ

Ἡμερομηνία ἀπολύσεως ὁρ ίζε ται ἡ 2ὴ Ιανουαρίου 1954.

ΝΕΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Διωρίσθη δικηγόρος παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ μας ὁ κ. Δημήτριος Γκιούρας.

ΠΩΣ ΘΑ ΚΑΤΑΒΑΛΛΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ Η ΕΙΔΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1.— Ὑπὸ τοῦ Ὑπουρ γείου Οἰκονομικῶν ἐκοινοποιήθη πρὸς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς ἡ ὑπογρα φεῖσα κοινὴ ἀπόφασις τῶν ὑπουρ γῶν Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας, διὰ τῆς ὁποίας καθορ ζεται ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῆς εἰδι κῆς εἰσφο ρᾶς τῆς ἐπιβαλλομένης ἀπὸ τοῦ τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους. Ἡ εἰσφορὰ ἀφορᾶ τοὺς μαθητὰς τῶν δη μοσίων μόνον σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ ὶ θὰ χρησιμοποι ηθῇ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κε νῶν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Γυμνασίων Ἡ ἐν λόγῳ εἰσφορά, ἡ ὁποία ἔχει ὁρισθῆ δ ὰ νόμου εἰς 60.000 δραχμῶν ἐτησ ως διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν τεσσάρων κα τωτέρων τάξεων τοῦ Γυμνασίου καὶ εἰς 80.000 διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων θὰ κα τ βληθῇ εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις. Ἐξ αὐτῶν ἡ πρώτη θὰ κατ βληθῇ μέχρι τῆς 30ῆς μηνὸς Ἰανουα ρίου, ἡ δευτέρα μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου, ἡ τρίτη μέχρι τῆ 30ῆς Ἀπριλίου καὶ ἡ τετάρτη μέχρι τῆς 30ῆς Μαΐου 1954.

Ἀπὸ τὴν εἰσφορὰν ἀπαλλάσσον ται αἱ κάτωθι κατηγορίαι μαθη τῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων: Οἱ προαχθέντες ἐκ τῆς προηγουμένης τάξεως ἢ οἱ ἐπιτυχόντες κατὰ τὰς εἰσι ητ ήριους ἐξετάσεις γενικὸν βαθ μὸν «ἄριστα» μὲ διαγωγὴν «κοσμι ωτάτην» 2). Οἱ ἀνάπηροι καὶ τ θύματα πολέμου. ὡς καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καθὼς καθὼς καὶ τὰ τέκνα τῶν στρατιωτικῶν, τῶν πολεμικῶν κατοστάσεων (πολεμικὴ διαθεσιμό της, ἀποστρατεία), τὰ τέκνα τῶν ἀστυνομικῶν τῆς μονίμου διαθεσι μότητος καὶ τῶν στρατιωτικῶν τῶν νόμων 1579 καὶ 2.588 τοῦ 1950, ἐφ' ὅσον τυγχάνουν ἄπορα. Ἡ ἀπορία θὰ ἀποδεικνύεται διὰ τῶν κατὰ τόπους Κέντρων Προ νοίας. Οἱ ἀνωτέρω θὰ τυγχάνουν τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀπαλλαγῆς ἐφ' ὅσον προήχθησαν ἐκ τῆς προη γουμένης μὲ τὸν βαθμὸν τουλά χιστον «καλῶς» καὶ ἔτυχον δια γωγῆς «κοσμιωτάτης».

ΑΡΧΑΙΑ ΠΛΑΞ ΕΙΣ ΠΥΡΓΑΔΙΚΙΑ

ΠΥΡΓΑΔΙΚΙΑ 30 Δεκεμβρίου — Εἰς τὸ χωρίον μας εὑρέθησαν διά φοροι πρωτομαὶ καθὼς καὶ μία πλὰξ μαρμαρίνη αἱ ὁποῖαι πρὸ 4 περίπου μηνῶν συνέλεξε ἡ 11η Ἀρχαιολογικὴ Περιφέρεια Θεσσα λονίκης. Εἰς τὴν Μαρμαρίνην πλά κα ἀναγράφονται τὰ κάτωθι μὲ Κεφαλαῖα Γράμματα.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΣ
ΣΑΣΣΑΝΔΡΕΥΣ
ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΠΑΡΑΜΟΝΟΥ
ΚΑΣΣΑΝΔΡΙΤΙΔΙ
ΕΤΟΥΣ ΜΡ Α
ΛΕΙΟΥ

Θὰ παρακαλοῦσα τὸν καθηγητὴν κ. Ν. Χαριστὸν ὅστις ἀσχολεῖται μὲ τὰ «ἱστορικὰ σημειώματα» τῆς Χαλκιδικῆς εἰς τὴν "Φωνὴν τῆς Χαλκιδικῆς,, νὰ μᾶς γνωρίση ἄν τοῦ εἶναι δυνατόν, ὁ Μένανδρος καὶ ἡ Κλεοπάτρα ἦσαν ἁπλοὶ θνη τοὶ ἢ ἐπίσημα πρόσωπα καὶ πρὸ παντὸς ὁ πρῶτος ἄν ἦ ο Στρατη γὸς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ὅπως ὁ Στρατηγὸς Σωκράτης ἐξ Ἀπολ λωνίας;

Ἐπίσης ἡ Ἀρχαία Πόλις ΑΣΣΑ τὴν ὁποίαν ὁ χάρτης σημειοῖ ὡς τὰ Πυργαδίκια ἢ ἄνωθεν αὐτῶν (Πλανὰ) πότε ἤκμασεν; τῆς πόλε ως ταύτης μαρμάρινον σύμπλεγμα μὲ τὰ γράμματα, οὕτως ΑΣΣΑ εὑρέθη εἰς ἐκσκαφὴν θεμελίων οἰκίας ἐνταῦθα.

Ἀθ.αν. Παπαγεωργίου Ἱερεὺς

ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΟΡΜΥΛΙΑ 28.— Εἰς τὴν αἴ θουσαν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ἐδόθη ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Χριστου γέννων μία ὡραιοτάτη ἑ ορτή. Τὸ πρόγραμμα τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ ἑορτασμοῦ τῆς γεννήσεως τοῦ Σω τῆρος τῆς Ἀνθρωπότητος περι ε λάμβανε ποιήματα καὶ διάφορα σκέτς, σχετικὰ πρὸς τὴν ἀφορμὴν τῆς ἑορτῆς.

Τὴν ἑορτὴν ἐτίμησαν οἱ γονεῖς τῶν μικρῶν μαθητῶν καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ὅλοι δὲ συνεχάρησαν ἐγκαρ δίως τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Σχολείου μας διὰ τὴ τελείαν διορ γάνωσιν τῆς ἑορτῆς, χάριν τῆς ὁ ποίας τόσους κατέβαλον κόπους.

Χ. ΔΗΜΗΤΣΑΣ

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ»

Εὔχεται πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστας της Εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος.

ΕΝΕΚΡΙΘΗΣΑΝ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΝΕΩΝ ΚΕΡΜΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1.— Ὑπὸ τῶν ἁρμο δίων ὑπουργῶν ἐνεκρίθησαν τὰ σχέ δια τῶν νέων κερμάτων διὰ τὰ ὁ ποῖα ὡς γνωστόν, ἔχει προκηρυχθῆ δημοπρασία. Βάσει τῶν νέων σχε δίων τὰ κέρματα—20λεπτα, 10λε πτα κ ὶ 5λεπτα — ἔχουν ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν τὴν προτομὴν τοῦ βα ιλέως καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην τὸν βασιλικὸν θυρεόν, εἰς τὸ μέσον δὲ φέρουν μικρὰν ὀπήν. Τὸ σχέδιο ἐ φιλοτεχνήθησαν ὑπὸ τοῦ γλύπτου κ. Φαληρέα.

ΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ & ΚΟΙΝΟΤ. ΥΠΑΛΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ 1.— Ὑπὸ τοῦ ὑπουρ γείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκοινοποιή θη ἔγγραφον πρὸς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, διὰ τοῦ ὁποίου γνωρ ίζεται ὅτι προ ξεις μισθολογικῆς ἐντάξεως δημο τικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων βάσει τοῦ νόμου 610)1945, δημοσιευθεῖ σαι εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυ βερνήσεως» μετὰ τὴν 1ην Μαΐου 1952, ὁπότε κατηργήθη ὁ νόμος οὗτος, εἶναι ἄκυροι καὶ οὐδὲν ἔννο μον δικαίωμα δημιουργοῦν. Πρέπει συνεπῶς, νὰ ἀνακληθοῦν ὅπως ἐγέ νετο καὶ διὰ τὰς δημοσίας ὑπηρε σίας.

ΝΕΟΙ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΑΙ

Διωρίσθη Εἰρηνοδίκης Β' Τά ξεως εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Μονεμ βασίας ὁ δικηγόρος τῆς πόλεώς μας κ. Βασίλειος Ἀποσκίτης.

Ἐπίσης διωρίσθη Εἰρηνοδίκης Β' Τάξεως εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ἱερισσοῦ ὁ κ. Ἀ. Ἰωαννίδης.

ΕΙΣΑΓΕΤΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΤΟ ΔΕΚΑΔΙΚΟΝ ΜΕΤΡΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΑΘΗΝΑΙ 31 — Ἐγνώσθη, ὅτι ὁ ὑπουργὸς Ἐμπορίου, θὰ καταθέ ση εἰς τὴν βουλὴν, μετὰ τὰς ἑορτὰς νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου εἰσάγετ ι εἰς Ἑλλάδα τὸ δεκαδικὸν μετ ρικὸν σύστημα, καθιερουμένων οὕ τω εἰς ὅλας γενικῶς τὰς συναλλαγὰς τοῦ κιλοῦ ἀντὶ τῆς ὀκᾶς καὶ τοῦ μέτρου ἀντὶ τοῦ πήχεως.

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΟΥΝ ΝΕΑ ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ 31. — Ἐγνώσθη, ὅτι ταὐτοχρόνως μὲ τὴν κυκλοφορίαν τῶν κερμάτων, τὰ σχέδια τῶν ὁποί ων ἐνεκρίθησαν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα λήγει ἡ προθεσμ α προσφορῶν ἐν τὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, θὰ κυ κλοφορήσουν καὶ τὰ νέα χαρτονο μίσματα μὲ περικεκομμένα τὰ μη δενικά. Μέρος τῶν χαρτονομισμά των τούτων καὶ συγκεκριμένως τὰ τραπεζογραμμάτια τῶν 100 δραχ μῶν, παρηγγέλθησαν εἰς Ἀγγλίαν, τὰ δὲ λοιπὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προ τύπων αὐτῶν, θὰ κατασκευάζωνται ἐν Ἑλλάδι. Ἐπαναλαμβάνεται, ὅτι τὰ νέα χαρτονομίσματα καὶ κέρμα τα θὰ κυκλοφορο ῦν παραλλήλως μὲ τὰ παλαιά, μέχρις ὅτου τὸ τε λευταῖα φθαροῦν καὶ ἀπουσυρθοῦν τῆς κυκλοφορίας.

Η ΒΑΣΙΛΟΠΗΤΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Τὴν 1ην τρέχοντος παρουσίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ κ. Καλλινίκου, Νομάρχου, Δημάρχου τῆς πόλεώς μας, καὶ λοιπῶν ἐπισήμων ὡς καὶ ἀρκετοῦ κόσμου, ἐγένετο τὸ κόψιμο τῆς Βα ιλόπηπτας, εἰς τὸ ἐνταῦ θα Νοσοκομεῖον.

Τὸ νόμισμα εὑρέθη εἰς τὸ τεμά χιον τοῦ Σεβασμιωτάτου.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἡ μονιμοποίησις τοῦ Διαχειριστοῦ Κρατικοῦ Νοσο κομείου Χαλκιδικῆς κ. Νικ. Γαλα νιώτου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Τὴν 7ην Ἰανουαρίου δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ Διευ θυντὴς τοῦ Στρατολ. Γραφείου Πολυγύρου Ταγ)χης Μυσχοβᾶκος Ἰωάννης λόγῳ πένθους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἀκτημόνων Καλ λιεργητῶν Βάβδου συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρ ασιν ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκ φράσῃ τὰς θερμὰς του εὐχαριστί ας καὶ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν Βουλευτὴν Χα(λ)κῆς κ. Λυσίμαχον Σαραφιανὸν διὰ τὸ πατριωτικὸν καὶ ἀμέριστον αὐτοῦ ἐνδιαφέρον ὅπερ ἐπεδείξατο διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀκτημό νων καλλιεργητῶν Βάβδου ἐπιτυ χῶ παραχώρησιν 3.500 στρεμμάτων δασικῆς ἐκτάσεως εἰς τὴν θέσιν Μπαρακιότικη κγιουλτσήκα ἐκ μέ ρους τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας διὰ τὴν ἐκχέρσωσιν, καὶ ἀπόδωσιν εἰς τοὺς ἀκτήμονας Βάβδου.

Βάβδος 26-12 53.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἀκτημόνων Καλλιεργητῶν Βάβδου Γεώργιος Κ. Μπουλάκης.

Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς Παν. Τσά τσαρης.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΡ. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ

Τοῦ Διαχ)στοῦ μας κ. ΚΟΥΤΣΗ

ΣΤΑΓΕΙΡΑ

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἡ Κοινότης Σταγείρων ὑποφέρει συνεπείᾳ ἐλ λείψεως ἀρτίου ὑδρευτικοῦ δικτύου, τοῦ ὑπάρχο ντος τοιούτου οὗ μόνον μὴ ἐπαρκοῦντος, ἀλλὰ καὶ ἀποτε λοῦντος κίνδυνον διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἁρμόδιοι δὲν παρέμειναν.... ἀδιάφοροι. Ἐπὶ ἔτη ὁλόκληρα ἑτοιμάζουν σχέδια ἐπὶ σχεδίων καὶ μελέτας ἐπὶ μελε τῶν. Θὰ ἔλεγε κανείς, ὅτι πρόκει ται νὰ κατασκευάσουν ἓν εἶδος.... φρύγματος τοῦ Μαραθῶνος.

Οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Γεωργικὴ Ὑπηρε σία ἐχορήγησε διάφορα γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ δὴ ἄροτρα, χωρ ὶς νὰ προμηθεύση εἰς αὐτοὺς καὶ ἀρο τριῶντα ζῷα, τῶν ὁποίων τόσην ἔ χουν ἀνάγκην, παρακαλοῦν νὰ με ριμνήση ἡ ἀνωτέρω Ὑπηρεσία διὰ τὴν τύχην τῶν ὡς ἄνω ἀρότρων, τὰ ὁποῖα κ τλὸν εἶναι, νὰ ἀναλάβη, πρὶν ἢ ταῦτα καταστραφοῦν ἐκ τῆς σκωριάσεω ς, ὡς μὴ χρησιμοποιούμενα.

ΑΡΝΑΙΑ

Τὴν 27ην παρελθόντος μηνὸς ἑορτὴν τοῦ πολιούχου Ἁγίου Στε φάνου ἐψάλη ἐνταῦθα χοροστα τοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Ἀρδα μερίου, Ἱε ισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους κ. κ. Κυπριανοῦ θεία λειτουρ γία, τὴν ὁποίαν παρηκολούθησεν ἅταν τὸ φιλόθρησκον κοινὸν τῆς πόλεώς μας.

Τὴν παραμονὴν τῆς ἀνωτέρω ἑορτῆς ἐψάλη Μέγας Ἑσπερινός, εἰς ὃν παρέστησαν πλὴν τοῦ Λαοῦ καὶ ἅπασαι αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι, ὡς καὶ ὁ ἀφιχθεὶς, ἵνα διέλθη ε ἰς τὴν γενέτειραν του τὰς ἑορτάς, Στρατηγὸς κ. Γερογιάννης μετὰ τῆς κυρίας τ ου, ἐγένετο δὲ μετὰ πά σης ἐτησιμό ητος ἡ ἀνὰ τὴν πόλιν περιφορὰ τῆς Ἁγίας Εἰκόνος.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΓΟΡΑ

Χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμ βουλίου Ἀρναίας θὰ λειτουργήση συντόμως ἐν Ἀρναίᾳ ἑβδομαδιαία ἀγορά, ἡ ὁποία θὰ ἐξυπηρετήση μεγάλως καὶ τοὺς κατοίκους Ἀρ ναίας καὶ τοὺς παραγωγοὺς τῆς περι φερείας της, ἀλλὰ καὶ γενικῶς τὸ ἐμπόριον τῆς Χαλκιδικῆς.

Συγχαίρομεν λοιπὸν ὅλους ἐκεί νους, οἱ ὁποῖοι συνέβαλον εἰς τὴν τραγματοποίησίν της.

Δ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΔΕΜΑΤΑ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἀφικνοῦνται τὰ προορι ζόμενα διὰ τὴν Χαλκιδικὴν Ἀμε ρικανικὰ δέματα τροφίμων, ἅτινα καὶ θὰ διανεμηθῶσι ἀμέσως.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Εἰς τὴν ἐνταῦθα αἴθουσαν τοῦ Ζαχαροπλαστείου «ΛΟΥΞ» ἐδόθη χορὸς χθὲς τὴν νύκτα ὑπὸ τῶν ἐν ταῦθα προσκόπων πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου των.

Ὁ χορὸς ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας δ αρκέσας μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.